

CÓ MỘT LOÀI HOA

Phóng tác theo bài "Hoa sen trên tuyết"
Bản dịch của Nguyễn Phong.

*Mênh mông trời xir tuyết
Phong kín bụi sương mờ
Lung linh màu diêm tuyết
Thấp sáng bên trời thơ.*

*Bóng ai nhòa sương cát
Hồn ai chìm biển sâu
Thời gian màu đỏ nát
Đời muôn hướng về đâu?*

*Lối xưa màu cỏ biếc
Đá phơi nẻo tà dương
Ai hay đời sinh diệt
Dấu rêu nhạt chiều buông!
Tìm đâu trong cuộc vô thường
Ta qua mấy nẻo trời sương luân hồi.*

*Bên trời đầy gió bụi
Bên đường đây lệ sương
Một cành hoa nở vội
Màu trắng của tình thương.*

*Nhưng lòng hoa không héo
Vì là hoa vô danh
Mùi hương về khắp nẻo
Miền thanh khiết tinh anh.
Hoa nghe gió gào thét
Cuồng nộ giữa mênh mông
Lặng thâm trong sương cát
Mây trời trong mắt trong.
Vô thường giọt lệ hư không
Tâm kinh vẫn rớt theo dòng thời gian.*

*Tình của hoa muôn thuở
Lòng của hoa khơi vơi*

Lời kinh hoa vẫn nở
Thắp sáng mọi phương trời.

Kinh truyền từ cát bụi
Tâm truyền về phương tâm
Hạt mù sương chim gọi
Mắt xanh miền xa xăm.

Bây giờ màu sương cát
Là hương hoa cuộc đời
Bây giờ miền ảo ảnh
Là tình thơ muôn nơi.
Từ trong hạt bụi luân hồi
Đã nghe sinh diệt nảy chồi vô ưu.

Ai hay trong kẽ núi
Đường mây phủ mờ xa
Tháng ngày quên đếm tuổi
Có người ngồi làm Hoa.

Chung quanh mây dệt lụa
Lòng người giữa hư không
Tiếng mõ hòa kinh tụng
Về phương trời mênh mông.

Có một loài chim nhỏ
Bên cửa động nghe kinh
Hồn xanh màu cỏ biếc
Nở nụ cười tâm linh.
Ngàn xưa ai đã vô tình
Làm sao ánh nguyệt gặp ghềnh lối qua.
Tay góp ngàn sương lại
Long lanh mười phương trời
Tay góp ngàn hương lại
Cho lòng về muôn nơi.

Mắt ai rơi hạt bụi
Lệ ai sâu mênh mang
Cùng người xem mây nổi
Trên đường về bình an.

*Ngàn phương trời kính mở
Trong lòng người, lòng hoa
Chim về nghe hương cỏ
Trong lòng đời bao la.
Từ ngàn xưa, tuyết là hoa
Đến ngàn sau vẫn một tòa sen thiêng.*

MẶC PHƯƠNG TỬ